

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
2. februar 2018

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-28/17	NN (sag forelagt af Østre Landsret) Spørgsmål 1: Hvilke elementer skal inddrages ved vurderingen af, om hjemmehørende selskaber i en situation som den foreliggende er underlagt en "tilsvarende betingelse", jf. Philips-dommens præmis 20, med hensyn til modregning af underskud, som gælder for filialer af ikke-hjemmehørende selskaber? Spørgsmål 2: Hvis det lægges til grund, at de danske beskatningsregler ikke indeholder en forskelsbehandling som omhandlet i Philips-sagen, udgør et forbud mod modregning svarende til det beskrevne - i sådanne tilfælde, hvor overskuddet i det ikke-hjemmehørende selskabs faste driftssted tillige er undergivet værtslandets beskatningskompetence - i sig selv en restriktion af retten til fri etableringsret, jf. TEUF artikel 49, der skal retfærdiggøres af et tvungende alment hensyn? Spørgsmål 3: I bekræftende fald kan en sådan restriktion da retfærdiggøres af hensynet til at forhindre dobbelt anvendelse af underskud, målet om at sikre en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne eller af en kombination af begge disse? Spørgsmål 4: I bekræftende fald er en sådan restriktion da proportional?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	GA	21.02.18

C-49/17	<p>Koppers Denmark (sag forelagt af Østre Landsret)</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 21, stk. 3, i direktiv 2003/96/EF om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet fortolkes således, at forbrug af egenproducerede energiprodukter til fremstilling af andre energiprodukter er afgiftsfritaget i en situation som den i hovedsagen foreliggende, hvor de fremstillede energiprodukter ikke anvendes til motorbrændstof eller brændsel til opvarmning? 2. Skal artikel 21, stk. 3 i direktiv 2003/96/EF om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet fortolkes således, at medlemsstaterne kan begrænse fritagelsens anvendelsesområde til alene at omfatte forbrug af et energiprodukt, der medgår til produktionen af et tilsvarende energiprodukt (dvs. et energiprodukt, der som det forbrugte energi produkt også er afgiftspligtigt)?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	GA	22.02.18
---------	--	---	----	----------

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
T-611/15	<p>Edeka-Handelsgesellschaft Hessenring mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens afgørelse af 3. september 2015 i sag 2015/4023, hvorved sagsøgeren fik fuldstændigt afslag på aktindsigt i den ikke fortrolige affattelse af Kommissionens afgørelse af 4. december 2013 i kartelsag AT/39914 — EIRD og i indholdsfortegnelsen over Kommissionens akter i denne sag, annulleres helt eller subsidiært, i det mindste for så vidt som Kommissionen har afslået at give aktindsigt i den del af den ikke fortrolige affattelse af denne afgørelse eller denne indholdsfortegnelse, hvis fortrolighed de virksomheder, som er berørt af afgørelsen, ikke havde påberåbt sig eller ikke længere har påberåbt sig. — Subsidiært — for det tilfælde at Kommissionens afgørelse af 3. september 2015 i sag 2015/4023, hvorved sagsøgeren fik fuldstændigt afslag på aktindsigt i den ikke fortrolige affattelse af Kommissionens afgørelse af 4. december 2013 i kartelsag AT/39914 — EIRD og i indholdsfortegnelsen over Kommissionens akter i denne sag, ikke og for så vidt ikke erklæres ugyldig, fordi og for så vidt som den ikke fortrolige affattelse af Kommissionens afgørelse af 4. december 2013 i kartelsag AT/39914 — EIRD og/eller den ikke fortrolige affattelse af indholdsfortegnelsen over Kommissionens akter i denne sag ikke findes — fastslås det, at Kommissionen retsstridigt har undladt at udar-</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Udenrigsministeriet	Dom	05.02.18

	<p>bejde en ikke fortrolig affattelse af sin afgørelse af 4. december 2013 i kartelsag AT/39914 — EIRD og/eller en ikke fortrolig affattelse af indholdsfortegnelsen i denne sag og at sende den til sagsøgeren.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>			
T-235/15	<p>Pari Pharma mod EMA</p> <p>Påstande: Afgørelse ASK-11351 (Vantobra) af 24. april 2015 truffet af Det Europæiske Lægemiddelagentur (herefter »EMA«) annulleres, for så vidt som der heri gives en tredjepart aktindsigt i CHMP Assessment Report for VANTOBRA on similarity with Cayston and TOBI Podhaler (EMA/CHMP/702525/2014) og CHMP Assessment Report on clinical superiority to TOBI Podhaler (EMA/CHMP/778270/2014), i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 (1). EMA tilpligtes ikke at udbrede de dokumenter, der henvises til i den første påstand. Subsidiært, annulleres EMA's afgørelse ASK-11351 (Vantobra) af 24. april 2015, for så vidt som der heri gives en tredjepart aktindsigt i (i) CHMP Assessment Report on clinical superiority to TOBI Podhaler, (EMA/CHMP/778270/2014), uden yderligere redigeringer på side 9 (Superior Respiratory Tolerability of Vantobra over Tobi Podhaler), side 11-12 og 14 (Extrapolation of tolerability from TOBI to Vantobra), side 17-19 (Claimant's position Q.1 and assessment of the response) og side 19-23 (Claimant's position Q.2, Assessment of the response, 3. Conclusion and Recommendation), som omhandlet i bilag A1, og (ii) CHMP Assessment Report for VANTOBRA on similarity with Cayston and TOBI Podhaler, (EMA/CHMP/702525/2014), uden yderligere redigeringer på side 9-10, afsnit 2.3 (Therapeutic indication, 1) Data from field survey) og side 11-12, afsnit 2.3 (Therapeutic indication, 2) Interview of physicians in CF centers), som omhandlet i bilag A2, og påstand om, at EMA tilpligtes ikke at videregive de førnævnte dokumenter uden de redigeringer, der følger af bilag A1 og bilag A2, og EMA tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Lægemiddelstyrelsen Udenrigsministeriet	Dom	05.02.18

T-729/15	<p>MSD Animal Health Innovation og Intervet international mod EMA</p> <p>Påstande: — EMA's afgørelse af 25. november 2015, som blev meddelt sagsøgerne den 3. december 2015, om at give en tredjepart adgang til oplysninger om et veterinærlægemiddel i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 (EFT 2001 L 145, s. 43) annulleres, for så vidt som afgørelsen vedrører kommercielt fortrolige oplysninger, hvis offentliggørelse vil krænke sagsøgernes rettigheder, og for så vidt som afgørelsen er forbudt i henhold til EU-retten.</p> <p>— EMA tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Lægemiddelstyrelsen	Dom	05.02.18
C-163/16	<p>Louboutin et Christian Louboutin</p> <p>Sagen vedrører: Er begrebet [form] som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra e), nr. iii), i direktiv 2008/95/EF (henholdsvis »Form«, »shape« og »forme« i den tyske, den engelske og den franske version af varemærkedirektivet) begrænset til varens tredimensionelle egenskaber, såsom dens konturer, mål og volumen (som kan udtrykkes tredimensionelt), eller omfatter denne bestemmelse også andre (ikke tredimensionelle) egenskaber ved varen såsom farven?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	06.02.18
C-359/16	<p>Altun</p> <p>Sagen vedrører: Kan en E 101- attest, der er udstedt i henhold til artikel 11, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet, således som den var gældende, indtil den blev ophævet ved artikel 96, stk. 1, i forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, annulleres eller lades ude af betragtning af en anden ret end en ret i den udstationerende medlemsstat, såfremt de faktiske omstændigheder, som den skal tage stilling til, tillader den konstatering, at attesten er erhvervet eller gøres gældende på svingagtig vis?</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	06.02.18
C-304/16	<p>American Express</p> <p>Sagen vedrører: 1) Finder kravet i artikel 1, stk. 5, og artikel 2, nr. 18), i forordning (EU) nr. 2015/751 (herefter »IGF«), hvorefter en betalingskortordning med tre parter, der udsteder kortbase-rede betalingsinstrumenter sammen med en partner under samme varemærke eller gennem en agent, anses for at være en betalingskortordning med fire parter, kun anvendelse, for så vidt som denne co-brandingpartner eller agent handler som »udsteder« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 2, stk. 2, i og 29. betragtning til IGF (nemlig når partneren eller agenten har en aftale med betaleren i medfør af hvilken, vedkommende stiller et</p>	Erhvervsministeriet Finanstilsynet	Dom	07.02.18

	<p>betalingsinstrument til rådighed med henblik på at initiere og behandle betalerens kortbaserede betalingstransaktioner)? 2) Hvis svaret på det første spørgsmål er »nej«, er IGF's artikel 1, stk. 5, og artikel 2, nr. 18), da ugyldige, for så vidt som de bestemmer, at sådanne ordninger anses for at være betalingskortordninger med fire parter, på grund af:</p> <p>a) en manglende begrundelse i overensstemmelse med artikel 296 TEUF b) åbenbart urigtigt skøn og/eller c) tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet?</p>			
C-643/16	<p>American Express</p> <p>Sagen vedrører: 1) Bliver et betalingssystem, som adgangspligten i artikel 35, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/2366 (herefter »PSD2«) ellers ikke ville finde anvendelse på, i henhold til PSD2's artikel 35, stk. 2, litra b), omfattet af denne forpligtelse i) ved at indgå co-brandingordninger med co-brandingpartnere, der ikke selv udbyder betalingstjenester i det pågældende system i relation til det co-brandede produktudbud, og/eller ii) ved at anvende en agent til at handle på sine vegne ved udbud af betalingstjenester? 2) Hvis svaret på det første spørgsmål er »ja«, er PSD2's artikel 35, stk. 1, da ugyldig, for så vidt som den bestemmer, at betalingssystemer med sådanne ordninger skal være omfattet af adgangspligten, på grund af: a) en manglende begrundelse i overensstemmelse med artikel 296 TEUF b) åbenbart urigtigt skøn og/eller c) tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet?</p>	Finanstilsynet	Dom	07.02.18
C-681/16	<p>Pfizer Ireland Pharmaceuticals, Operations Support Group</p> <p>Sagen vedrører: 1. Kan indehaveren af et supplerende beskyttelsescertifikat, som er blevet tildelt ham gældende for Forbundsrepublikken Tyskland (herefter »BRD«), under påberøbelse af reglerne i den særlige ordning forhindre indførsel af produkter fra tiltrædelsesstaterne Den Tjekkiske Republik, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenien, Slovakiet, Rumænien, Bulgarien og Kroatien (bilag IV til tiltrædelsesakt 2003, EUT 2003, L 236, s. 797, med ændringer i henhold til EUT 2004, L 126, s. 4, for Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovenien, Ungarn, Slovakiet, Den Tjekkiske Republik; del I, bilag V, nr. 1), i tiltrædelsesakt 2005, EUT 2005, L 157, s. 268, for Rumænien og Bulgarien; bilag IV til tiltrædelsesakt 2011, EUT 2012, L 112, s. 60, for Kroatien) til BRD, når der blev ansøgt om det supplerende beskyttelsescertifikat i BRD på et tidspunkt, hvor der allerede eksisterede regler i tiltrædelsesstaterne for at opnå et tilsvarende supplerende beskyttelsescertifikat, men indehaveren af det beskyttelsescertifikat, der var tildelt gældende for BRD, ikke havde ansøgt om et sådant supplerende beskyttelsescertifikat i den pågældende tiltrædelsesstat, eller det ikke kunne tildeles ham, fordi det grundpatent, der kræves for tildeling af</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	07.02.18

	<p>beskyttelsescertifikatet, manglede i tiltrædelsesstaten? 2. Gør det en forskel for besvarelsen af det første spørgsmål, hvis det kun var på tidspunktet for ansøgningen om det grundpatent, der blev tildelt gældende for BRD, at der ikke kunne opnås en tilsvarende beskyttelse ved hjælp af et grundpatent i tiltrædelsesstaten, mens en sådan beskyttelse godt kunne opnås i tidsrummet indtil offentliggørelsen af den ansøgning, som ligger til grund for det tildelte grundpatent, der gælder for BRD? 3. Kan indehaveren af et supplerende beskyttelsescertifikat, som er tildelt ham gældende for Forbundsrepublikken Tyskland (BRD), under påberåbelse af reglerne i den særlige ordning forhindre indførsel af produkter fra tiltrædelsesstaterne Den Tjekkiske Republik, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenien, Slovakiet, Rumænien, Bulgarien og Kroatien til BRD, når indførslen af produkterne sker efter udløbet af det supplerende beskyttelsescertifikats gyldighedsperiode, der var fastsat i den oprindelige tildelingsafgørelse, men før udløbet af beskyttelsescertifikatets seks måneder forlængede gyldighedsperiode, som blev tildelt ham på grundlag af forordning (EF) nr. 1901/2006 om lægemidler til pædiatrisk brug og om ændring af forordning (EØF) nr. 1768/92, direktiv 2001/20/EF, direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004? 4. Gør det i Kroatiens tilfælde en forskel for besvarelsen af det tredje spørgsmål, at den særlige ordning som følge af Kroatiens tiltrædelse i 2013 først trådte i kraft den 26. januar 2007, efter ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 1901/2006 om lægemidler til pædiatrisk brug og om ændring af forordning (EØF) nr. 1768/92, direktiv 2001/20/EF, direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004 – i modsætning til de øvrige medlemsstater, der var tiltrådt før den 26. januar 2007, nemlig Den Tjekkiske Republik, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenien, Slovakiet, Rumænien og Bulgarien?</p>			
T-74/16	<p>POA mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Afgørelse Ares(2015)5632670 truffet af Generalsekretariatet den 7. december 2015 om afslag på den genfremsatte begæring, der blev indgivet af sagsøgeren ved skrivelse af 15. september 2015, hvorved sagsøgeren i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43) begærede aktindsigt i dokumenter angående en cypriotisk producentorganisations ansøgning om registrering af betegnelsen »Halloumi« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT 2012 L 343, s. 1), annulleres.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sag-</p>	<p>Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Miljøstyrelsen</p>	<p>Dom</p>	<p>08.02.18</p>

	søgerens omkostninger til advokatbistand.			
C-144/17	<p>Lloyd's of London</p> <p>Sagen vedrører: Er de i EU-konkurrenceretten fastsatte principper som omhandlet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) samt de deraf afledte principper, såsom princippet om buddenes selvstændighed og hemmelighed, til hinder for nationale bestemmelser, som fortolket i retspraksis, der tillader forskellige syndacates' samtidige deltagelse i det samme udbud, som er iværksat af en ordregivende myndighed, når disse syndacates tilhører Lloyd's of London, og deres bud underskrives af en og samme person, der er generalagent for landet?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	08.02.18
C-181/17	<p>Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien</p> <p>Påstande: — Det fastslås i overensstemmelse med artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 og artikel 5, litra b), i forordning (EF) nr. 1071/2009 om betingelser for udøvelse af transporterhvervet, idet det har fastsat et mindsteantal af køretøjer, for at der kan opnås tilladelse til offentlig transport.</p> <p>— Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	08.02.18
C-16/16 P	<p>Belgien mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Den af Retten afsagte kendelse i sag T-721/14 ophæves i det hele.</p> <p>Annulationsøgsmålet antages til realitetsbehandling. Der træffes afgørelse om realiteten. Begæringerne om intervention fra Den Helenske Republik og Den Portugisiske Republik imødekommes. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	20.02.18
C-441/17	<p>Europa-Kommissionen mod Republikken Polen</p> <p>Påstande: — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (1) (herefter »habitatdirektivet«), idet den har vedtaget et bilag til skovforvaltningsplanen for skovfogsområdet Białowieża, uden at have sikret sig, at dette bilag ikke ville have en negativ indvirkning på integriteten af lokaliteten af fælleskabsbetødning (LAF) og det særlige bevaringsområde (SBO) PLC200004 Puszcza Białowieska. — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til habitatdirektivets artikel 6, stk. 1, og artikel 4, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (2) (herefter »fugledirektivet«), idet den ikke har truffet</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	20.02.18

	<p>de nødvendige bevaringsforanstaltninger, som opfylder de økologiske behov for naturtyper i bilag I til habitatdirektivet, arter i bilag II til samme direktiv, fugle i bilag I til fugledirektivet og regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter, som ikke er anført i det sidstnævnte bilag, for hvilke LAF'en og SBO'et PLC200004 Puszcza Bialowieska blev oprettet. — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til habitatdirektivets artikel 12, stk. 1, litra a) og d), idet den ikke har sikret en streng beskyttelse af de i bilag IV til habitatdirektivet anførte saprofytiske billearter (sinoberbille [Cucujus cinnaberinus], pragtbille [Buprestis splendens], melandryidaebille [Phryganophilus ruficollis] og pythidaebille [Pytho kolwensis]), dvs. ikke har forbudt forsætligt drab og forstyrrelse samt beskadigelse eller ødelæggelse af disse billers yngle- eller rasteområder i skovfogedsområdet Bialowieża. — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fugledirektivets artikel 5, litra b) og d), idet den ikke har sikret beskyttelse af de i [bilag I til] fugledirektivet anførte fuglearter, især den hvidryggede flagspætte (Dendrocopos leucotos), den tretæede spætte (Picoides tridactylus), spurveuglen (Glauclidium passerinum) og perleuglen (Aegolius funereus), eller ikke har sikret, at disse fuglearter i skovfogedsområdet Bialowieża ikke dræbes og ikke forstyrres i yngletiden, og at deres reder og æg ikke forsætligt ødelægges, beskadiges eller fjernes.</p> <p>— Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
C-518/15	<p>Matzak</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 17, stk. 3, litra c), nr. iii), i direktiv 2002/88 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden fortolkes således, at den giver medlemsstaterne ret til at udelukke visse kategorier af brandmænd ansat af det offentlige brandvæsen fra alle bestemmelserne til gennemførelse af dette direktiv i national ret, herunder de bestemmelser, hvorved arbejdstid og hviletid defineres? – For så vidt som direktiv 2002/88 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden ikke indeholder minimumsstandarder, skal det da fortolkes således, at det ikke er til hinder for, at den nationale lovgiver opretholder eller vedtager en bredere definition af arbejdstid? – Henset til artikel 153, stk. 5, TEUF og målene med direktiv 2002/88 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, skal dette direktivs artikel 2, for så vidt som det definerer de vigtigste begreber, der anvendes i direktivet, bl.a. arbejdstid og hviletid, da fortolkes således, at det ikke finder anvendelse på begrebet arbejdstid, der gør det muligt at fastsætte lønnen i forbindelse med tilkaldevagt? – Udgør direktiv 2002/88 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden en hindring for, at tilkal-</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	21.02.18

	devagt betragtes som arbejdstid, når de krav, der stilles til arbejdstageren i denne vagtperiode (f.eks. forpligtelsen til at reagere på arbejdsgiverens opkald inden for en frist på 8 minutter), selv om den udføres i arbejdstagerens hjem, i betydeligt omfang begrænser dennes mulighed for at udføre andre aktiviteter?			
C-667/16	<p>Nooren</p> <p>Sagen vedrører: 1) Har unionslovgiver i artikel 70, 71 og 72 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 af 30. november 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugerne, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin fastsat en mulighed for – som i den foreliggende sag, hvor der er tale om flere misligholdelser på det samme krydsoverensstemmelsesområde– at addere støttenedsættelserne på grund af gentagen misligholdelse og ikkegentagen misligholdelse af krydsoverensstemmelsesforpligtelser i tilfælde, hvor der er tale om dels uagtsom misligholdelse, dels forsætlig misligholdelse heraf? 2) Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende, hvilken bestemmelse udgør da hjemlen for denne addition, og hvorledes er beregningsmåden? 3) Såfremt spørgsmål 1) besvares benægtende, findes der da en hjemmel herfor andetsteds i EU-retten?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	21.02.18
C-132/17	<p>Peugeot Deutschland</p> <p>Sagen vedrører: Udbyder den, der driver en videokanal på internettjenesten YouTube, fra hvilken internetbrugere kan hente korte reklamevideoer for modeller af nye personbiler, en audiovisuel medietjeneste som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), i direktiv 2010/13/EU?</p>	Kulturministeriet	Dom	21.02.18
T-731/15	<p>Klyuyev mod Rådet</p> <p>Påstande: — Rådets afgørelse 2015/1781/FUSP af 5. oktober 2015 om ændring af Rådets afgørelse 2014/119 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/1777 om gennemførelse af Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2015 om restriktive foranstaltninger over for visse personer,</p>	Udenrigsministeriet	Dom	21.02.18

	<p>enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.</p> <p>— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger</p>			
C-103/16	<p>Porras Guisado</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 10, nr. 1), i direktiv 92/85 fortolkes således, at de »særlige tilfælde, som ikke har forbindelse med deres tilstand, hvor afskedigelse er tilladt efter national lovgivning og/eller praksis«, der er en undtagelse til forbuddet mod afskedigelse af arbejdstagere, der er gravide, lige har født eller ammer, udgør tilfælde, der ikke svarer til »en eller flere grunde, som ikke kan tilregnes arbejdstageren selv« som anført i artikel 1, stk. 1, litra a), i direktiv 98/59 af 20. juli 1998, men er et tilfælde af mere begrænset karakter? 2) I tilfælde af kollektiv afskedigelse er det med henblik på at vurdere, om der foreligger særlige tilfælde, der kan begrunde afskedigelse af arbejdstagere, der er gravide, lige har født eller ammer, i henhold til artikel 10, nr. 1), i direktiv 92/85, da et krav, at den berørte arbejdstager ikke kan indsættes i en anden stilling, eller er det tilstrækkeligt, at der fremlægges dokumentation for økonomiske, tekniske eller produktionsmæssige grunde, der berører den pågældendes stilling? 3) Er en lovgivning som den spanske, der gennemfører artikel 10, nr. 1), i direktiv 92/85 af 19. oktober 1992, om forbud mod afskedigelse af arbejdstagere, der er gravide, lige har født eller ammer, forenelig med den nævnte bestemmelse, når denne lovgivning fastsætter en garanti, hvorefter afskedigelsen erklæres ugyldig, såfremt der ikke fremlægges beviser for de grunde, der berettiger afskedigelsen (udbedrende beskyttelse) uden at fastsætte et forbud mod afskedigelse (præventiv beskyttelse)? 4) Er en lovgivning som den spanske, der ikke indebærer en fortrinsret for arbejdstagere, der er gravide, lige har født eller ammer, således at disse kan forblive i virksomheden i tilfælde af en kollektiv afskedigelse, forenelig med artikel 10, nr. 1), i direktiv 92/85 af 19. oktober 1992? 5) Er en national lovgivning forenelig med artikel 10, nr. 2), i direktiv 92/85, når denne lovgivning fastsætter, at det er tilstrækkeligt, at der foreligger en meddelelse om afskedigelse som i det foreliggende tilfælde, der ikke henviser til, at der ud over begrundelsen for den kollektive afskedigelse er tale om et særligt tilfælde med henblik på, at den gravide arbejdstager kan omfattes af afgørelsen om kollektiv opsigelse?</p>	Beskæftigelsesministeriet Moderniseringsstyrelsen	Dom	22.02.18

C-181/16	<p>Gnandi</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, der pålægger medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af direktivet at respektere princippet om nonrefoulement og retten til effektive retsmidler i samme direktivs artikel 13, stk. 1, og i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at den er til hinder for, at der træffes afgørelse om tilbagesendelse, således som det fremgår af artikel 6 i direktiv 2008/115/EF og artikel 52/3, stk. 1, i loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, l'établissement, le séjour et l'éloignement des étrangers (lov af 15.12.1980 om udlændinges indrejse, etablering og ophold på samt udvisning fra statens område) og artikel 75, stk. 2, i arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (kongelig bekendtgørelse af 8.10.1981 om udlændinges indrejse, etablering og ophold på samt udvisning fra statens område), straks når Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides har givet afslag på en ansøgning om asyl, og dermed inden retsmidlerne til prøvelse af denne afgørelse er udtømt, og inden asylproceduren er endelig afsluttet?»</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	22.02.18
C-336/16	<p>Europa-Kommissionen mod Republikken Polen</p> <p>Påstande: — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (1), sammenholdt med bilag XI dertil, dette direktivs artikel 23, stk. 1, andet afsnit, og artikel 22, stk. 3, sammenholdt med bilag XI dertil, idet denne — fra 2007 og mindst indtil 2013 har overskredet den daglige grænseværdi i 35 luftkvalitetsområder og den årlige grænseværdi for PM10 i ni luftkvalitetsområder og ikke fremlagt oplysninger, hvoraf fremgår, at denne situation er blevet bedre — ikke i luftkvalitetsprogrammet har truffet egnede foranstaltninger med henblik på, at gøre den periode, hvor grænseværdierne for PM10 i luften overskrides, kortest mulig — har overskredet de daglige grænseværdier og tolerancemargenen fra den 1. januar 2010 til den 10. juni 2011 i område 14.17, Radom by, område 14.18, Pusków-Żyrardów, og område 16.15. Kędzierzyn-Koźle, og fra den 1. januar 2011 til den 10. juni 2011 i område 30.3, Ostrów-Kępcno — ikke har gennemført artikel 23, stk. 1, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa korrekt. — Republikken Polen tilpligtes at betale</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	22.02.18

	sagens omkostninger.			
C-572/16	<p>INEOS</p> <p>Sagen vedrører: Er bestemmelserne i artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF samt bestemmelserne i Kommissionens afgørelse af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratisfordeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i direktiv 2003/87/EF (2011/278/EU) til hinder for en bestemmelse i en medlemsstat, som for handelsperioden 2013-2020 fastsætter en materiel præklusionsfrist for ikke rettidigt indgivne ansøgninger om tildeling af gratis emissionscertifikater til bestående anlæg og i denne forbindelse udelukker berigtigelse af fejl eller supplerende (ufuldstændige) oplysninger i ansøgningen om tildeling, som først konstateres efter udløbet af den frist, som medlemsstaten har fastsat?</p>	Energistyrelsen	Dom	22.02.18
C-632/16	<p>Dyson</p> <p>Sagen vedrører: Kan en nøje overholdelse af støvsugerforordningen (uden at supplere etiketten i forordningens bilag II med oplysninger om de testbetingelser, der har ført til en indplacering i en energieffektivitetsklasse i henhold til bilag I) anses for en vildledende undladelse som omhandlet i artikel 7 i direktivet om urimelig markedspraksis?</p>	Energistyrelsen	GA	22.02.18
C-44/17	<p>The Scotch Whisky Association</p> <p>Sagen vedrører: 1. Kræver en »indirekte kommerciel brug« af en registreret geografisk betegnelse for spiritus i henhold til artikel 16, litra a), i forordning (EF) nr. 110/2008, at den registrerede geografiske betegnelse anvendes i identisk eller fonetisk og/eller optisk lignende form, eller er det tilstrækkeligt, at den omtvistede del af tegnet hos den relevante kundekreds vækker en association af en hvilken som helst art til den registrerede geografiske betegnelse eller det geografiske område? Såfremt sidstnævnte er tilfældet: Spiller det da også en rolle i forbindelse med vurderingen af, om der foreligger en »indirekte kommerciel brug«, i hvilken sammenhæng den omtvistede bestanddel af tegnet er indføjet, eller kan denne sammenhæng ikke modvirke en indirekte kommerciel brug af den registrerede geografiske betegnelse, selv om den omtvistede bestanddel af tegnet er ledsaget af en angivelse af produktets virkelige oprindelse? 2. Kræver en »antydning« af en registreret geografisk betegnelse i henhold til artikel 16, litra b), i forordning (EF) nr. 110/2008, at der foreligger fonetisk og/eller optisk lighed mellem den registrerede geografiske betegnelse og den omtvistede bestanddel af tegnet, eller er det tilstrækkeligt, at den om-</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	22.02.18

	<p>tvistede del af tegnet hos den relevante kundekreds vækker en association af en hvilken som helst art til den registrerede geografiske betegnelse eller det geografiske område? Såfremt sidstnævnte er tilfældet: Spiller det da også en rolle i forbindelse med vurderingen af, om der foreligger en »antydning«, i hvilken sammenhæng den omtvistede bestanddel af tegnet er indføjet, eller kan denne sammenhæng ikke modvirke en antydning i kraft af den omtvistede bestanddel af tegnet, selv om den omtvistede bestanddel af tegnet er ledsaget af en angivelse af produktets virkelige oprindelse? 3. Spiller det en rolle i forbindelse med vurderingen af, om der foreligger en »anden falsk eller vildledende angivelse« i henhold til artikel 16, litra c), i forordning nr. 110/2008, i hvilken sammenhæng den omtvistede bestanddel af tegnet er indføjet, eller kan denne sammenhæng ikke modvirke en vildledende angivelse, selv om den omtvistede bestanddel af tegnet er ledsaget af en angivelse af produktets virkelige oprindelse?</p>			
C-59/17	<p>SCI Château du Grand Bois</p> <p>Sagen vedrører: 1. Bemyndiger bestemmelserne i artikel 76, 78 og 81 i gennemførelsesforordningen af 27. juni 2008 de medarbejdere, der gennemfører en kontrol på stedet, til at trænge ind på en landbrugsbedrifts arealer uden at have opnået landbrugersens samtykke? 2. I tilfælde af, at dette første spørgsmål besvares bekræftende, skal der da sondres mellem, om de pågældende arealer er indhegnede eller ej? 3. I tilfælde af, at dette første spørgsmål besvares bekræftende, er bestemmelserne i artikel 76, 78 og 81 i gennemførelsesforordningen af 27. juni 2008 da forenelige med princippet om boligens ukrænkelighed, som sikret ved artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	22.02.18